

намѣрили добри условия за размножаване и оттукъ се разпространили изъ цѣла Европа.

Гигантски фаръ. На о-въ Уесанъ, западно отъ Брестъ (Бретанъ) се намира единъ фаръ, чиято свѣтлина може да достигне 500,000,000 свѣщи и се вижда въ ясно време отъ сто километра, а въ мъгливо — отъ 40 километра. Електрическиятъ му моторъ има 600 конски сили. Сега се рѣдко пали, за да не служи за оправяне (ориентация) на германскитѣ аероплани.

Дажбата на френския войникъ. Споредъ съобщения на главното интенданство на френската армия, за еднодневната дажба на мобилизираната френска армия, която е 5.000.000 души, потребни сж следнитѣ продукти: 3.000.000 кгр. хлѣбъ, 2.200.000 кгр. месо, 350.000 кгр. варива, оризъ, бобъ и зеленчуци, 150.000 кгр. кафе, 100.000 кгр. захаръ и 3.000.000 литри вино.

Дневната дажба пъкъ на френския войникъ е: 150—400 гр. месо, 60—100 грама варива, 35—48 грама захаръ, 30—36 гр. кафе, 600 грама хлѣбъ, единъ литъръ вино за войницитѣ отъ фронта и половинъ литъръ за тѣзи, които сж на служба въ тила. Освенъ това всѣки войникъ получава по 1'90 фр. на день.

Нападение на змия. Италианскитѣ вестници съобщиха, че единъ селянинъ, който работѣлъ на лозето си въ околността на Римъ, билъ нападнатъ отъ една змия, която се обвила около шията му и започнала да го души. Селянинътъ можалъ да се освободи отъ страшното влѣчуго следъ дълга борба. Змията била съ необикновени размѣри: три метра дълга и 10 см. въ диаметъръ. Досега такава голѣма змия въ Европа не се е срѣщала. Предполага се, че влѣчугото е донесено въ Италия отъ нѣкой параходъ, който е дошълъ отъ Южна Америка.

Змията успѣла да ухапе селянина по врата, но ухапването не било опасно, защото змията не била отровна.

Кога е изнамѣренъ гърмоотводътъ. Обикновено се говори, че гърмоотводътъ е измисленъ отъ Франклина презъ 18 вѣкъ (1752 г.). Но знае се, че хората много време преди Франклина сж правили опити за избѣгване на електрическата мълния. Келтскитѣ войници, когато били застигнати на полето отъ буря, лѣгали на земята, запалвали около себе си факла и редомъ съ нея забивали въ земята, съ острието нагоре, своя дългъ мечъ. Мълнията често попадала въ острието на меча, безъ да причини повреда на войника.